Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

14 päivänä lokakuuta 2020*

Ennakkoratkaisupyyntö – Ympäristö – Jätteet – Direktiivi 2008/98/EY – 2 artiklan 2 kohdan a alakohta, 3 artiklan 1 alakohta ja 6 artiklan 1 kohta – Jätevedet – Puhdistamoliete – Soveltamisala – Jätteen käsite –Jätteeksi luokittelun päättyminen – Hyödyntämis- tai kierrätystoimi

Asiassa C-629/19,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Landesverwaltungsgericht Steiermark (Steiermarkin osavaltion hallintotuomioistuin, Itävalta) on esittänyt 14.8.2019 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 23.8.2019, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Sappi Austria Produktions-GmbH & Co. KG ja

Wasserverband ”Region Gratkorn-Gratwein”

vastaan

Landeshauptmann von Steiermark,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev (esittelevä tuomari), varapresidentti R. Silva de Lapuerta, joka hoitaa toisen jaoston tuomarin tehtäviä, sekä tuomarit A. Kumin, T. von Danwitz ja P. G. Xuereb,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Sappi Austria Produktions-GmbH & Co. KG ja Wasserverband ”Region Gratkorn-Gratwein”, edustajinaan P. Schaden ja W. Thurner, Rechtsanwälte,

– Itävallan hallitus, asiamiehenään J. Schmoll,

– Euroopan komissio, asiamiehinään F. Thiran ja M. Noll-Ehlers,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY (EUVL 2008, L 312, s. 3) 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan, 3 artiklan 1 alakohdan, 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat yhtäältä Sappi Austria Produktions-GmbH & Co KG (jäljempänä Sappi) ja Wasserverband ”Region Gratkorn-Gratwein” (Gratkorn-Gratweinin alueen vesiyhtymä, Itävalta; jäljempänä Wasserverband) ja toisaalta Landeshauptmann von Steiermark (Steiermarkin osavaltion pääministeri, Itävalta; jäljempänä alueellinen viranomainen) ja jossa on kyse viimeksi mainitun päätöksestä, jonka mukaan Sappin ja Wasserverbandin teollisuuslaitoksia, jotka sijaitsevat samassa paikassa, koskeville muutoksille on saatava etukäteen myönnetty lupa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Jätteistä 15.7.1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY (EYVL 1975, L 194, s. 39), sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY (EYVL 1991, L 78, s. 32; jäljempänä direktiivi 75/442), keskeisenä tavoitteena oli ihmisten terveyden ja ympäristön suojeleminen jätteiden keräilyn, kuljetuksen, käsittelyn, varastoinnin ja kaatopaikalle sijoittamisen aiheuttamilta haitallisilta vaikutuksilta.

4 Direktiivi 75/442 kodifioitiin jätteistä 5.4.2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/12/EY (EUVL 2006, L 114, s. 9), joka kumottiin ja korvattiin myöhemmin direktiivillä 2008/98. Direktiivin 75/442 4, 8 ja 9 artiklan sisältö on toistettu olennaisilta osin direktiivin 2008/98 13 artiklassa, 36 artiklan 1 kohdassa, 15 artiklassa ja 23 artiklassa.

5 Direktiivin 2008/98 I luku, jonka otsikko on ”Kohde, soveltamisala ja määritelmät”, sisältää 1–7 artiklan.

6 Mainitun direktiivin 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joilla suojellaan ympäristöä ja ihmisten terveyttä ehkäisemällä tai vähentämällä jätteen syntymisen ja jätehuollon aiheuttamia haittavaikutuksia sekä vähentämällä materiaalien käytöstä aiheutuvia kokonaisvaikutuksia ja parantamalla tällaisen käytön tehokkuutta.”

7 Mainitun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät myöskään kuulu, siltä osin kuin ne kuuluvat yhteisön muun lainsäädännön soveltamisalaan:

a) jätevedet;

– –”

8 Saman direktiivin 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1) ’jätteellä’ mitä tahansa ainetta tai esinettä, jonka haltija poistaa käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä;

– –

15) ’hyödyntämisellä’ tointa, jonka pääasiallisena tuloksena jätettä voidaan käyttää hyödylliseen tarkoitukseen joko tuotantolaitoksessa tai yleensä taloudessa korvaamalla muita materiaaleja, joita olisi muutoin käytetty erityiseen tarkoitukseen, tai jätteen valmistelemista tällaista tarkoitusta varten. Liitteessä II on esimerkkiluettelo hyödyntämistoimista;

– –”

9 Direktiivin 2008/98 5 artiklassa, jonka otsikko on ”Sivutuotteet”, säädetään seuraavaa:

”1. Sellaisen tuotantoprosessin tuloksena syntynyttä ainetta tai esinettä, jonka ensisijaisena tavoitteena ei ole tämän aineen tai esineen valmistaminen, voidaan pitää sivutuotteena eikä 3 artiklan 1 [ala]kohdassa tarkoitettuna jätteenä ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) aineen tai esineen jatkokäyttö on varmaa;

b) ainetta tai esinettä voidaan käyttää suoraan ilman muuta kuin tavalliseksi katsottavaa teollista lisäkäsittelyä;

c) aine tai esine syntyy olennaisena osana tuotantoprosessia; ja

d) jatkokäyttö on laillista eli aine tai esine täyttää kaikki asiaankuuluvat, sen erityiseen käyttöön liittyvät tuotetta, ympäristöä ja terveydensuojelua koskevat vaatimukset eikä aiheuta haitallisia kokonaisvaikutuksia ympäristölle tai ihmisten terveydelle.

– –”

10 Kyseisen direktiivin 6 artiklassa, jonka otsikko on ”Jätteeksi luokittelun päättyminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Tietyt jätteet lakkaavat olemasta 3 artiklan 1 [ala]kohdassa tarkoitettua jätettä, kun ne ovat läpikäyneet hyödyntämistoimen, kierrätys mukaan luettuna, ja ovat seuraavien edellytysten mukaisesti laadittujen arviointiperusteiden mukaiset:

a) ainetta tai esinettä käytetään yleisesti tiettyihin tarkoituksiin;

b) aineelle tai esineelle on olemassa markkinat tai kysyntää;

c) aine tai esine täyttää tiettyjen tarkoitusten mukaiset tekniset vaatimukset ja on tuotteisiin sovellettavien olemassa olevien säännösten ja standardien mukainen; ja

d) aineen tai esineen käytöstä ei aiheudu haitallisia kokonaisvaikutuksia ympäristölle eikä ihmisten terveydelle.

Näihin perusteisiin sisältyy tarvittaessa epäpuhtauksien raja-arvoja, ja niissä otetaan huomioon aineen tai esineen mahdolliset haitalliset vaikutukset ympäristölle.

– –”

Itävallan oikeus

11 Vuonna 2002 voimaan tulleen Itävallan liittovaltion jätehuoltolain (Abfallwirtschaftsgesetz, jäljempänä AWG 2002), jolla direktiivi 2008/98 on pantu täytäntöön, asian kannalta merkityksellisissä säännöksissä säädetään seuraavaa:

”Määritelmät

§ 2. (1) Tässä liittovaltion laissa jätteillä tarkoitetaan irtainta omaisuutta,

1. josta niiden haltija on hankkiutunut eroon tai aikoo hankkiutua eroon tai

2. jonka keräystä, varastointia, kuljetusta ja käsittelyä jätteenä edellytetään, jotta yleiset edut (1 §:n 3 momentti) eivät vaarannu.

– –

(3a) Sellaisen tuotantoprosessin tuloksena syntynyttä ainetta tai esinettä, jonka ensisijaisena tavoitteena ei ole tämän aineen tai esineen valmistaminen, voidaan pitää sivutuotteena eikä jätteenä ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

1. aineen tai esineen jatkokäyttö on varmaa

2. ainetta tai esinettä voidaan käyttää suoraan ilman muuta kuin tavalliseksi katsottavaa teollista lisäkäsittelyä

3. aine tai esine syntyy olennaisena osana tuotantoprosessia ja

4. jatkokäyttö on sallittua eli ainetta tai esinettä voidaan erityisesti käyttää turvallisesti aiottuun tarkoitukseen, käyttö ei vaaranna oikeushyviä (ks. 1 §:n 3 momentti) ja kaikkia asiaankuuluvia säännöksiä noudatetaan.

– –

Soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta

§ 3 (1) Tässä liittovaltion laissa tarkoitettua jätettä eivät ole

1. jätevedet, mukaan lukien muut vedet, jotka on lueteltu jätevesipäästöjen yleisestä rajoittamisesta vesistöissä ja yleisissä viemäreissä annetun asetuksen [(Verordnung über die allgemeine Begrenzung von Abwasseremissionen in Fließgewässer und öffentliche Kanalisationen; BGBl. 186/1996)] 1 §:n 1 momentin 1–4 ja 6 kohdassa ja 2 momentissa.

– –

Jätteeksi luokittelun päättyminen

§ 5 (1) Jollei 2 momentissa tarkoitetussa asetuksessa tai jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa asetuksessa toisin säädetä, olemassa olevia aineita pidetään jätteinä, kunnes niitä tai niistä saatuja aineita käytetään suoraan korvaamaan raaka-aineet tai ensisijaisista raaka-aineista saadut tuotteet. Jos aine valmistellaan 2 §:n 5 momentin 6 kohdassa tarkoitettuun uudelleenkäyttöön, jätteeksi luokittelu päättyy tämän hyödyntämistoimen päätyttyä.

– –

Vahvistamispäätökset

§ 6 – –

(6) Landeshauptmannin [(osavaltion pääministeri)] on todettava hankkeen toteuttajan tai Umweltanwaltin [(ympäristöasiamies)] hakemuksesta tai viran puolesta kolmen kuukauden kuluessa,

1. onko laitos luvanvarainen 37 §:n 1 tai 3 momentin taikka 52 §:n mukaan tai onko olemassa 37 §:n 2 momentin mukainen poikkeus,

– –

3. onko käsittelylaitoksen muutos luvanvarainen 37 §:n 1 tai 3 momentin mukaan tai onko siitä tehtävä 37 §:n 4 momentin mukainen ilmoitus. – –"

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

12 Sappi harjoittaa Gratkornissa (Itävalta) paperin ja selluloosan tuotantoa suuressa teollisuuslaitoksessa. Tällä alueella on myös jätevedenpuhdistamo, jota Sappi ja Wasserverband, joka käsittelee paperin ja selluloosan tuotannossa syntyviä jätevesiä sekä yhdyskuntajätevesiä, käyttävät yhdessä. Kun näitä jätevesiä käsitellään kansallisessa oikeudessa edellytetyllä tavalla, tuotetaan pääasiassa kyseessä olevaa puhdistamolietettä. Tämä liete koostuu siis sekä teollisuusjätevedestä että yhdyskuntajätevedestä peräisin olevista aineista. Jätevedenpuhdistamossa näin syntynyt puhdistamoliete poltetaan tämän jälkeen Sappin kattilassa ja Wasserverbandin käyttämässä jäännösjätteiden polttolaitoksessa, ja energian hyödyntämistä varten kerättyä höyryä käytetään paperin ja selluloosan tuotannossa.

13 Alueellinen viranomainen totesi AWG 2002:n 6 §:n 6 momentin mukaisen perusteellisen tutkintamenettelyn jälkeen, että Sappin kattilaan ja Wasserverbandin omistuksessa olevaan, niin ikään Gratkornissa sijaitsevaan jäännösjätteiden polttolaitokseen tehdyt muutokset olivat luvanvaraisia.

14 Kyseinen viranomainen katsoi, että suurin osa eli noin 97 prosenttia poltettavaksi tarkoitetusta puhdistamolietteestä oli toki peräisin paperin tuotantoprosessista ja että tältä osin voitaisiin katsoa, että se oli luokiteltava AWG 2002:n 2 §:n 3a momentissa tarkoitetuksi sivutuotteeksi. Näin ei sen mukaan kuitenkaan ole yhdyskuntajätevesien käsittelystä syntyvän puhdistamolietteen osalta. Tämä puhdistamoliete on yhä jätettä.

15 Alueellinen viranomainen katsoi, että koska Verwaltungsgerichtshofin (ylin hallintotuomioistuin, Itävalta) oikeuskäytännön mukaan aineen luokittelemiselle jätteeksi ei ole vähimmäiskynnystä, olisi lähdettävä periaatteesta, jonka mukaan kaikki Sappin ja Wasserverbandin teollisuuslaitoksissa poltetut puhdistamolietteet on luokiteltava AWG 2002:n 2 §:n 1 momentissa tarkoitetuksi jätteeksi. Sappi ja Wasserverband valittivat tästä päätöksestä ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen.

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin hyväksyi Sappin ja Wasserverbandin valituksen 19.12.2016 antamallaan tuomiolla. Verwaltungsgerichtshof, jonka käsiteltäväksi asia saatettiin Revision-valituksella, kumosi tuomion 27.2.2019 antamallaan tuomiolla ja palautti asian ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen.

17 Verwaltungsgerichtshof toteaa, että AWG 2002:n 2 §:n 3a momentissa vahvistetaan direktiivin 2008/98 5 artiklan mukaisesti edellytykset, joiden on täytyttävä, jotta ainetta tai esinettä, joka tosin on tuotantoprosessin tulos mutta joka ei ole sen pääasiallinen tarkoitus, voidaan pitää sivutuotteena eikä jätteenä. Mainitusta säännöksestä seuraa, että kyseessä on oltava aine tai esine, joka syntyy tuotantoprosessin aikana.

18 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, ovatko teollisuus- ja yhdyskuntajäteveden yhteisestä käsittelystä syntyvät puhdistamolietteet unionin oikeudessa tarkoitettuja jätteitä, kuten Verwaltungsgerichtshof on katsonut. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että jos jätevesien puhdistaminen ei kuulunut tuotantoprosessiin, yksi sivutuotteen olemassaolon ratkaisevista edellytyksistä ei täyty.

19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa kuitenkin, että puhdistamoliete kuljetetaan suljetussa ja automaattisessa järjestelmässä yrityksen sisäisesti, lietteen käyttö tapahtuu keskeytyksettä eikä tästä prosessista aiheudu vaaroja ympäristölle ja ihmisten terveydelle. Kyseinen menettelytapa vastaa myös jätteen syntymisen ehkäisemisen sekä fossiilisten raaka-aineiden korvaamisen tavoitteita.

20 Tässä tilanteessa Landesverwaltungsgericht Steiermark (Steiermarkin osavaltion hallintotuomioistuin, Itävalta) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko puhdistamolietteen katsottava olevan jätettä, kun otetaan huomioon direktiivin 2008/98 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetty poikkeus, luettuna yhdessä yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21.5.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY (EYVL 1991, L 135, s. 40) ja/tai puhdistamolietettä koskevan direktiivin kanssa, sellaisena kuin se on muutettuna [eräiden perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn soveltamisalaan kuuluvien säädösten mukauttamisesta neuvoston päätökseen 1999/468/EY valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn osalta – Mukauttaminen valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn – Ensimmäinen osa] 22.10.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1137/2008 [(EUVL 2008, L 311, s. 1)]?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Voidaanko tietty aine – – direktiivin 2008/98 6 artiklan 1 kohdan mukaan luokitella sivutuotteeksi unionin oikeudessa vahvistetun jätteen määritelmän kannalta silloin, kun tähän aineeseen lisätään prosessiteknisistä syistä pieni prosenttiosuus muita aineita, joita muutoin olisi pidettävä jätteenä, mikäli se ei vaikuta aineen kokonaiskoostumukseen ja tuo merkittävää etua ympäristölle?"

Ennakkoratkaisukysymysten tutkittavaksi ottaminen

21 Itävallan hallitus väittää kirjallisissa huomautuksissaan, että ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

22 Ensinnäkään ensimmäiseen kysymykseen ei ole sen mukaan tarpeen vastata. Pääasian oikeudenkäynnin kohteena on sen selvittäminen, onko puhdistamoliete direktiivin 2008/98 3 artiklan 1 alakohdassa, luettuna tarvittaessa yhdessä tämän direktiivin 5 ja 6 artiklan kanssa, tarkoitettua jätettä. Ensimmäinen

kysymys koskee kuitenkin mainitun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan a alakohtaa. Koska puhdistamoliete ei ole jäteveden välttämätön osatekijä, tällä säännöksellä ei selvästikään ole mitään yhteyttä pääasian oikeudenkäynnin kohteeseen ja kysymys on siis hypoteettinen.

23 Toiseksi Itävallan hallitus toteaa, että syyt, joiden vuoksi ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella on epäselvyyttä kyseisen säännöksen tulkinnasta, eivät käy ilmi perusteluista. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii ainoastaan AWG 2002:n 2 §:n 1 ja 3a momentin yhteensoveltuvuutta unionin oikeuden kanssa ja niistä tehtyä tulkintaa. Näillä säännöksillä ei kuitenkaan panna täytäntöön direktiivin 2008/98 2 artiklan 2 kohdan a alakohtaa vaan 3 artiklan 1 alakohta ja 5 artikla.

24 Itävallan hallituksen mukaan ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei tosiasiassa pyydä direktiivin 2008/98 6 artiklan vaan sen 5 artiklan tulkintaa. Se, että edellytykset aineen luokittelemiseksi sivutuotteeksi täyttyvät, johtaisi kuitenkin siihen, ettei jätettä ole olemassa. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei myöskään ilmaise epäilyksiä kyseisen direktiivin 6 artiklan tulkinnasta vaan tyytyy arvostelemaan yleisesti sitä, ettei pääasiassa ole "edistetty jätehierarkiaa", eikä tuo esiin unionin oikeuteen liittyviä kysymyksiä, joita ei ole vielä ratkaistu.

25 Tästä on huomautettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 267 artiklassa annetaan kansallisille tuomioistuimille mitä laajimmat mahdollisuudet saattaa asia unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos ne katsovat, että niiden käsiteltävänä olevassa asiassa on kysymys unionin oikeuden niiden säännösten tai määräysten tulkinnasta, joita tarvitaan niiden käsiteltäväksi saatetun riita-asian ratkaisemisessa, ja ne voivat vapaasti käyttää tätä mahdollisuutta missä tahansa asianmukaiseksi katsomassaan menettelyn vaiheessa (tuomio 26.6.2019, Addiko Bank, C-407/18, EU:C:2019:537, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Unionin tuomioistuin on myös toistuvasti muistuttanut siitä, että kansallisten tuomioistuinten esittämillä unionin oikeutta koskevilla kysymyksillä oletetaan olevan merkitystä asian ratkaisemisen kannalta. Unionin tuomioistuin voi näin ollen kieltäytyä ratkaisemasta tällaiset kysymykset ainoastaan silloin, kun on ilmeistä, että pyydetyllä unionin oikeuden säännön tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (tuomio 10.12.2018, Wightman ym., C-621/18, EU:C:2018:999, 27 kohta ja tuomio 26.6.2019, Addiko Bank, C-407/18, EU:C:2019:537, 36 kohta).

27 Näin ei ole tässä tapauksessa.

28 Yhtäältä on todettava, että pääasiassa kyseessä oleva aine koostuu puhdistamolietteestä, joka on peräisin jätevesien käsittelystä Sappin ja Wasserverbandin käyttämässä jätevedenpuhdistamossa. Direktiivin 2008/98 2 artiklassa jätevedet jätetään tietyissä olosuhteissa tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Näin ollen on ilmeistä, että sillä seikalla, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee unionin tuomioistuimelta kyseisen artiklan tulkintaa, on yhteys pääasian kohteeseen.

29 Toisaalta esitetyt kysymykset koskevat sitä, onko tällainen liete luokiteltava jätteeksi vai sivutuotteeksi, millä on täsmällisiä oikeudellisia seurauksia ja mikä liittyy selvästi pääasiaan. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii toisella kysymyksellään selvittämään pääasiallisesti, täyttyvätkö kaikki direktiivin 2008/98 5 artiklan 1 kohdassa tai 6 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on lisäksi esittänyt tätä tarkoitusta varten riittävästi oikeudellisia seikkoja ja tosiseikkoja, jotta unionin tuomioistuin voi antaa kysymykseen hyödyllisen vastauksen.

30 Ennakkoratkaisupyyntö on näin ollen otettava tutkittavaksi.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

31 Kysymyksillään, joita on tarkasteltava yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee pääasiallisesti, onko direktiivin 2008/98 2 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, 3 artiklan 1 alakohtaa, 5 artiklan 1 kohtaa ja 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että puhdistamoliete, joka on tuotettu jätevedenpuhdistamossa teollisuus- ja talous- tai yhdyskuntajäteveden yhteisessä käsittelyssä ja joka poltetaan jäännösjätteiden polttolaitoksessa energian hyödyntämistä varten höyryä tuottamalla, on luokiteltava jätteeksi.

32 Ensiksi on tutkittava, kuuluvatko pääasiassa kyseessä olevat aineet direktiivin 2008/98 soveltamisalaan.

33 Direktiivin 2008/98 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jätetään jätevedet, nestemäistä jätettä lukuun ottamatta, edellyttäen kuitenkin, että tällainen jätevesi kuuluu "[unionin] muun lainsäädännön soveltamisalaan".

34 Unionin lainsäätäjän tarkoituksena on siten ollut nimenomaisesti määritellä jätevesi tässä direktiivissä tarkoitetuksi jätteeksi, mutta se on säätänyt kuitenkin siitä, että nämä jätteet voivat tietyissä olosuhteissa jäädä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle ja kuulua jonkin toisen lainsäädännön soveltamisalaan (ks. analogisesti direktiivin 75/442 2 artiklan 1 kohdan osalta tuomio 10.5.2007, Thames Water Utilities, C-252/05, EU:C:2007:276, 26 kohta).

35 Jotta kyseessä olevia säännöksiä voitaisiin pitää direktiivin 2008/98 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna "[unionin] muuna lainsäädäntönä", ne eivät saa koskea ainoastaan tiettyä ainetta, vaan niiden on sisällettävä tarkkoja säännöksiä, joilla järjestetään niiden huolto direktiivin 2008/98 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuina jätteinä. Muutoin tätä jätehuoltoa ei olisi järjestetty sen enempää kyseisellä direktiivillä, millään muulla direktiivillä kuin kansallisella lainsäädännölläkään, mikä olisi vastoin mainitun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan sanamuotoa sekä unionin jätelainsäädännön tavoitteita (ks. analogisesti direktiivin 75/442 2 artiklan 1 kohdan osalta tuomio 10.5.2007, Thames Water Utilities, C-252/05, EU:C:2007:276, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

36 Tästä seuraa, että jotta kyseessä olevaa unionin lainsäädäntöä voitaisiin pitää direktiivin 2008/98 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna "[unionin] muuna lainsäädäntönä", sen on sisällettävä tarkkoja säännöksiä jätehuollon järjestämisestä ja varmistettava ympäristönsuojelun taso, joka vähintään vastaa mainitulla direktiivillä aikaansaatavaa tasoa (ks. vastaavasti tuomio 10.5.2007, Thames Water Utilities, C-252/05, EU:C:2007:276, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 Direktiivillä 91/271 ei kuitenkaan taata tällaista suojan tasoa. Vaikka siinä säädetään jätevesien keräilystä, käsittelystä ja vesistöön johtamisesta, siinä ei ole täsmällisiä säännöksiä puhdistamolietteen käsittelystä. Näin sen ei voida katsoa koskevan puhdistamolietteen jätehuoltoa eikä takaavan vähintään direktiivillä 2008/98 aikaansaatavaa suojelun tasoa (ks. analogisesti tuomio 10.5.2007, Thames Water Utilities, C-252/05, EU:C:2007:276, 35 kohta).

38 Ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä 12.6.1986 annetusta neuvoston direktiivistä 86/278/ETY (EYVL 1986, L 181, s. 6), johon sekä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin että pääasian asianosaiset ovat viitanneet, on todettava, että – kuten sen otsikosta ja 1 artiklasta ilmenee – sillä säännellään ainoastaan puhdistamolietteen käyttöä maataloudessa. Tällä direktiivillä ei siten ole merkitystä sellaisen puhdistamolietteen luokittelussa, joka poltetaan jäännösjätteiden polttolaitoksessa energian hyödyntämistä varten höyryä tuottamalla, kun tällä ei ole yhteyttä maataloustoimintoihin.

39 Näin ollen on todettava, että näitä jätevesiä ei ole suljettu direktiivin 2008/98 soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä koskee myös pääasiassa kyseessä olevaa puhdistamolietettä, joka tuotetaan mainittuja jätevesiä käsiteltäessä, koska puhdistamolietettä ei mainita niiden aineiden ja esineiden joukossa, jotka mainitun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan mukaan voivat jäädä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

40 Toiseksi on määritettävä, onko pääasiassa kyseessä oleva puhdistamoliete direktiivin 2008/98 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua jätettä.

41 On muistutettava, että kyseisessä säännöksessä ”jätteellä” tarkoitetaan mitä tahansa ainetta tai esinettä, jonka haltija poistaa käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä.

42 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jätteeksi luokittelu seuraa ennen kaikkea haltijan toiminnasta ja ilmauksen ”poistaa käytöstä” merkityksestä (tuomio 4.7.2019, Tronex, C-624/17, EU:C:2019:564, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

43 Unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä on myös todettu ilmaisusta ”poistaa käytöstä”, että tätä ilmaisua on tulkittava direktiivin 2008/98 tavoitteen mukaisesti, joka kyseisen direktiivin johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen mukaan on jätteestä ja jätehuollosta aiheutuvien haitallisten terveys- ja ympäristövaikutusten minimoiminen, ja SEUT 191 artiklan 2 kohdan valossa, jonka mukaan unionin ympäristöpolitiikalla pyritään suojelun korkeaan tasoon ja jonka mukaan kyseinen politiikka perustuu muun muassa ennalta varautumisen periaatteelle ja periaatteelle, jonka mukaan olisi ryhdyttävä ennalta ehkäiseviin toimiin. Näin ollen ilmaisua ”poistaa käytöstä” ja siis direktiivin 2008/98 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua jätteen käsitettä ei voida tulkita suppeasti (tuomio 4.7.2019, Tronex, C-624/17, EU:C:2019:564, 18 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44 Kyseisen direktiivin säännöksistä ilmenee lisäksi, että ilmaisu ”poistaa käytöstä” käsittää sekä aineen tai esineen hyödyntämisen että loppukäsittelyn kyseisen direktiivin 3 artiklan 15 ja 19 alakohdassa tarkoitetulla tavalla (tuomio 4.7.2019, Tronex, C-624/17, EU:C:2019:564, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

45 Erityisesti direktiivissä 2008/98 tarkoitetun jätteen olemassaolo on selvitettävä kaikkien asiaan liittyvien seikkojen perusteella siten, että tämän direktiivin tavoite otetaan huomioon ja varotaan vaarantamasta sen tehoa. Tietyt seikat voivat olla viitteitä direktiivin 2008/98 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetusta aineen tai esineen käytöstä poistamisesta, aikomuksesta poistaa se käytöstä tai velvollisuudesta poistaa se käytöstä (tuomio 4.7.2019, Tronex, C-624/17, EU:C:2019:564, 20 ja 21 kohta).

46 Yksi seikoista, jotka voivat olla tällaisia viitteitä, on se, että käytetty aine on tuotantoprosessin tai kulutuksen yhteydessä syntyvä jäämä eli tuote, jota ei sellaisenaan ole pyritty tuottamaan (ks. vastaavasti tuomio 24.6.2008, Commune de Mesquer, C-188/07, EU:C:2008:359, 41 kohta ja tuomio 3.10.2013, Brady, C-113/12, EU:C:2013:627, 40 kohta).

47 Tällainen viite voi olla myös se, että tarkasteltava aine on tuotantoprosessissa syntyvä jäämä, jonka mahdollisen käytön on tapahduttava erityistä varovaisuutta noudattaen sen vuoksi, että sen koostumus on vaaraksi ympäristölle (tuomio 3.10.2013, Brady, C-113/12, EU:C:2013:627, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

48 Oikeuskäytännöstä käy myös ilmi, että aineen käsittelytapa tai käyttötapa ei ole ratkaiseva arvioitaessa, onko se jätettä vai ei, ja että jätteen käsitteen ulkopuolelle eivät jää aineet ja esineet, joita voidaan hyödyntää taloudellisesti uudelleen. Direktiivillä 2008/98 käyttöön otetulla valvonta- ja hallintajärjestelmällä pyritään nimittäin kattamaan kaikki esineet ja aineet, jotka niiden omistaja poistaa käytöstä, vaikka niillä olisi kaupallista arvoa ja niitä kerättäisiin kaupallisiin tarkoituksiin kierrätystä,

talteenottoa ja uudelleenkäyttöä varten (ks. vastaavasti tuomio 24.6.2008, Commune de Mesquer, C-188/07, EU:C:2008:359, 40 kohta ja tuomio 3.10.2013, Brady, C-113/12, EU:C:2013:627, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

49 Lisäksi on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että kyseessä olevasta esineestä tai aineesta ei ole tai ei enää ole hyötyä sen haltijalle, joten tämä esine tai tämä aine on haltijalle rasite, jonka tämä pyrkii poistamaan käytöstä. Jos asia todellakin on näin, on olemassa vaara siitä, että haltija poistaa hallussaan olevan esineen tai aineen käytöstä tavalla, joka on omiaan aiheuttamaan ympäristövahinkoa erityisesti, mikäli haltija hylkää tai upottaa esineen tai aineen tai loppukäsittelee sen ilman valvontaa. Mikäli tämä esine tai aine kuuluu direktiivissä 2008/98 tarkoitetun jätteen käsitteen soveltamisalaan, siihen sovelletaan tämän direktiivin säännöksiä, mikä merkitsee sitä, että sen hyödyntäminen tai loppukäsittely on suoritettava vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua vahinkoa ympäristölle (tuomio 4.7.2019, Tronex, C-624/17, EU:C:2019:564, 22 kohta).

50 Tältä osin merkityksellinen kriteeri arvioitaessa sitä, onko kyseessä direktiivissä 2008/98 tarkoitettu jäte vai ei, on se, kuinka todennäköisesti tämä tavara, aine tai tuote käytetään uudelleen ilman edeltävää käsittelyä. Jos kyseessä olevan tavaran, aineen tai tuotteen pelkän uudelleenkäyttömahdollisuuden lisäksi haltijalle on siitä taloudellista etua, uudelleenkäyttö on erittäin todennäköistä. Tällaisessa tapauksessa kyseessä olevaa tavaraa, ainetta tai tuotetta ei voida enää pitää rasitteena, jonka haltija pyrkii ”poistamaan käytöstä”, vaan aitona tuotteena (tuomio 4.7.2019, Tronex, C-624/17, EU:C:2019:564, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

51 Lisäksi tietyissä tilanteissa esine, materiaali tai raaka-aine, joka saadaan sellaisen tuotanto- tai louhimisprosessin tuloksena, jolla ei lähtökohtaisesti pyritä sen tuottamiseen, ei välttämättä ole jäännöstuote vaan sivutuote, jota haltija ei halua direktiivin 2008/98 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetulla tavalla ”poistaa käytöstä” vaan jonka se aikoo käyttää tai hyödyntää kaupallisesti – mukaan lukien tarvittaessa muun kuin sen tuottaneen taloudellisen toimijan tarpeita varten – sille kannattavalla tavalla myöhemmässä prosessissa, sillä edellytyksellä, että tämä uudelleenkäyttö ilman edeltäviä muuntamistoimia ja tuotantoprosessin jatkeena ei ole ainoastaan mahdollista vaan myös varmaa (tuomio 3.10.2013, Brady, C-113/12, EU:C:2013:627, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

52 Ei näet ole mitenkään perusteltua soveltaa direktiivin 2008/98 säännöksiä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että jätteet hyödynnetään tai loppukäsitellään vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua vahinkoa ympäristölle, sellaisiin tavaroihin, aineisiin tai esineisiin, joiden haltijan tarkoituksena on kannattavalla tavalla käyttää tai hyödyntää niitä kaupallisesti riippumatta minkäänlaisesta hyödyntämistoimesta. Kun otetaan kuitenkin huomioon velvollisuus tulkita laajasti jätteen käsitettä, on katsottava, että siten tarkoitetaan vain tilanteita, joissa kyseessä olevan esineen tai aineen uudelleenkäyttö on varmaa eikä ainoastaan mahdollista ilman, että tätä varten olisi tarpeen toteuttaa ennalta jokin direktiivin 2008/98 liitteessä II mainituista hyödyntämistoimista; ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on varmistettava tämä (tuomio 4.7.2019, Tronex, C-624/17, EU:C:2019:564, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

53 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen, joka ainoastaan on toimivaltainen arvioimaan ratkaistavanaan olevan asian tosiseikat, on lopullisesti tutkittava, onko kyseessä olevan esineen tai aineen haltijalla ollut tosiasiallisesti aikomus poistaa se käytöstä, ottamalla tältä osin huomioon kaikki kyseessä olevaan asiaan liittyvät olosuhteet ja valvomalla samalla direktiivin 2008/98 tavoitteen noudattamista. Unionin tuomioistuimen on kuitenkin annettava tälle tuomioistuimelle kaikki hyödylliset tiedot sen käsiteltävänä olevan oikeusriidan ratkaisemiseksi (tuomio 4.7.2019, Tronex, C-624/17, EU:C:2019:564, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

54 Käsiteltävässä tapauksessa pääasian oikeudenkäynnin kohteena on sen selvittäminen, onko Sappin ja Wasserverbandin yhdessä käyttämästä jätevedenpuhdistamosta peräisin oleva puhdistamoliete luokiteltava jätteeksi ja onko sen polttamiseen näin ollen sovellettava jätteisiin sovellettavia säännöksiä. Jos näin olisi, Sappin kattilaan ja Wasserverbandin jäännösjätteiden polttolaitokseen tehdyt muutokset olisivat kansallisen oikeuden mukaan luvanvaraisia.

55 Sappi väittää, että näin ei ole, koska pääasiassa kyseessä olevat puhdistamolietteet koostuvat lähes 100-prosenttisesti kasviperäisistä jäämistä, jotka syntyvät paperin ja selluloosan tuotantoprosessissa, ja ne on otettu huomioon jo laitoksen suunnitteluvaiheessa ja niitä käytetään energian hyödyntämiseen paperin tuotannossa. Niistä koituu siten merkittävää taloudellista etua kyseiselle yritykselle. Koska kyseisiä lietteitä käytetään suljetussa järjestelmässä ja niitä kuljetetaan 24 tuntia vuorokaudessa liukuhihnalla, ei ole olemassa mitään ainetta, jonka haltija haluaisi poistaa käytöstä.

56 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee lisäksi, että kyseinen puhdistamoliete tuotetaan jätevedenpuhdistamolla teollisuusjäteveden ja vähäisessä määrin talous- tai yhdyskuntajätevesien yhteisessä käsittelyssä ja sitä käytetään mekaanisen kuivauksen jälkeen jäännösjätteiden polttolaitoksessa energian hyödyntämiseen höyryä tuottamalla Sappin tuotantoprosessissa. Koska puhdistamoliete palaa järjestelmään tällä tavalla takaisin ja koska sen polttaminen höyryn tuottamista varten paperin tuotantoprosessissa on pysyvää, jatkuvaa ja päästöjen kannalta neutraalia, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että sitä käytetään uudelleen jatkuvasti, välittömästi ja varmasti.

57 Kuten tämän tuomion 41 ja 42 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, jätteen käsite määritellään siten, että sillä tarkoitetaan mitä tahansa ainetta tai esinettä, jonka haltija poistaa käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä.

58 Tältä osin on todettava, että sillä seikalla, että paperin ja selluloosan tuotannosta peräisin oleviin jätevesiin lisätään jätevedenpuhdistamossa vain vähäinen osuus yhdyskuntajätevesiä, ei ole merkitystä määritettäessä sitä, onko näiden jätevesien yhteisestä käsittelystä syntyvä puhdistamoliete jätettä.

59 Tämä on ainoa tulkinta, jolla taataan direktiivissä 2008/98 tarkoitettujen, jätteestä ja jätehuollosta aiheutuvien haitallisten terveys- ja ympäristövaikutusten minimoimista koskevien tavoitteiden noudattaminen. Tällaisessa tapauksessa paperin ja selluloosan tuotannosta peräisin olevia jätevesiä ei nimittäin voida erottaa talous- tai yhdyskuntajätevedestä ja ne voidaan hyödyntää tai loppukäsitellä vain, jos ne ovat myös kansallisessa lainsäädännössä edellytettyjen tarpeellisten käsittelytoimien kohteena. On kuitenkin kiistatonta, että talous- tai yhdyskuntajätevesiä on pidettävä aineina, joiden haltija on poistanut ne käytöstä.

60 Edellä esitetystä seuraa, että jollei tarkistuksista, jotka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on suoritettava, muuta johdu, pääasiassa kyseessä olevien jätevesien on katsottava olevan aineita, joiden haltija haluaa poistaa ne käytöstä, mikä merkitsee sitä, että ne on luokiteltava direktiivissä 2008/98 tarkoitetuksi jätteeksi.

61 Unionin tuomioistuimelle toimitettuun asiakirja-aineistoon sisältyvien tietojen mukaan näiden jätevesien puhdistus on kansallisessa vesilainsäädännössä edellytetty käsittelyprosessi ennen jätevesien johtamista vesistöihin, koska sinne voidaan päästää vain aineet, jotka eivät ole haitallisia. Asiakirja-aineistosta ilmenee tältä osin myös, että jäteveden tyypistä ja käsittelyprosessista riippuen puhdistamolietteet voivat sisältää tiettyjä haitallisia aineita, kuten sairautta aiheuttavia mikrobeja tai raskasmetalleja, jotka aiheuttavat riskin ympäristölle sekä ihmisten ja eläinten terveydelle.

62 Pääasiassa kyseessä olevan puhdistamolietteen osalta on selvää, että se on jäteveden käsittelyn tuloksena syntyvä jäämä. Kuten tämän tuomion 46 ja 47 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, tällainen seikka on viite siitä, että jätteeksi luokittelu säilyy.

63 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin näyttää kuitenkin katsovan, että jo ennen puhdistamolietteen polttamista sitä ei voida enää luokitella jätteeksi.

64 Tässä yhteydessä on muistutettava, että direktiivin 2008/98 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ilmaistaan edellytykset, jotka niiden erityisten arviointiperusteiden on täytettävä, joiden perusteella voidaan määrittää, mitkä jätteet lakkaavat olemasta kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua jätettä, kun ne ovat läpikäyneet hyödyntämistoimen, kierrätys mukaan luettuna.

65 Jätteiden hyödyntämisen yhteydessä olisi varmistettava ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso. Erityisesti puhdistamolietteen hyödyntämiseen sisältyy tiettyjä vaaroja ympäristölle ja ihmisten terveydelle, erityisesti vaarallisiin aineisiin liittyviä vaaroja (ks. vastaavasti tuomio 28.3.2019, Tallinna Vesi, C-60/18, EU:C:2019:264, 28 kohta).

66 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että jos puhdistamolietteen polttaminen olisi direktiivin 2008/98 3 artiklan 15 alakohdassa tarkoitettu jätteitä koskeva hyödyntämistoimi, kyseinen liete olisi yhä luokiteltava jätteeksi sitä poltettaessa. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mainitseman kaltainen luokittelun muutos edellyttäisi siis sitä, että hyödyntämistä varten suoritetun käsittelyn tuloksena voitaisiin saada puhdistamolietettä, joka vastaa direktiivissä 2008/98 edellytettyä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkeaa tasoa ja joka ei erityisesti sisällä mitään vaarallista ainetta. Tässä tarkoituksessa on varmistuttava pääasiassa kyseessä olevan puhdistamolietteen vaarattomuudesta.

67 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on tarkistaa, täyttyvätkö direktiivin 2008/98 6 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset jo ennen puhdistamolietteen polttamista. Tieteellisen ja teknisen analyysin perusteella on muun muassa tarvittaessa tarkistettava, että puhdistamoliete täyttää epäpuhtauksia koskevat lakisääteiset raja-arvot ja ettei sen polttamisella ole haitallisia kokonaisvaikutuksia ympäristölle tai ihmisten terveydelle.

68 Tässä arvioinnissa on merkitystä muun muassa sillä seikalla, että puhdistamolietteen polttamisen yhteydessä tuotettua lämpöä käytetään uudelleen paperin ja selluloosan tuotantoprosessissa, sekä sillä seikalla, että tällaisesta prosessista on merkittävää hyötyä ympäristölle, koska siinä käytetään hyödynnettyjä materiaaleja luonnonvarojen suojelemiseksi, samoin kuin kiertotalouden aikaansaamiselle.

69 Jos ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tällaisen arvioinnin perusteella toteaa, että direktiivin 2008/98 6 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyivät ennen pääasiassa kyseessä olevan puhdistamolietteen polttamista, olisi katsottava, etteivät ne ole jätteitä.

70 Päinvastaisessa tapauksessa olisi katsottava, että kyseinen puhdistamoliete kuuluu vielä jätteen käsitteen alaan mainitun polttamisen ajankohtana.

71 Näin ollen ja koska – kuten direktiivin 2008/98 5 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee – sivutuotteen ominaisuus ja jätteeksi luokittelu ovat toisensa poissulkevia, ei ole tarpeen tutkia, onko pääasiassa kyseessä oleva liete luokiteltava kyseisessä säännöksessä tarkoitetuksi sivutuotteeksi.

72 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin on vastattava, että direktiivin 2008/98 2 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, 3 artiklan 1 alakohtaa ja 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että puhdistamoliete, joka on tuotettu jätevedenpuhdistamossa teollisuus- ja talous- tai yhdyskuntajäteveden yhteisessä käsittelyssä ja joka poltetaan jäännösjätteiden polttolaitoksessa energian hyödyntämistä varten höyryä tuottamalla, ei ole jätettä, jos direktiivin 2008/98 6 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät jo ennen sen polttamista. On ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana selvittää, onko tilanne tällainen pääasiassa.

Oikeudenkäyntikulut

73 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY 2 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, 3 artiklan 1 alakohtaa ja 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että puhdistamoliete, joka on tuotettu jätevedenpuhdistamossa teollisuus- ja talous- tai yhdyskuntajäteveden yhteisessä käsittelyssä ja joka poltetaan jäännösjätteiden polttolaitoksessa energian hyödyntämistä varten höyryä tuottamalla, ei ole jätettä, jos direktiivin 2008/98 6 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät jo ennen sen polttamista. On ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana selvittää, onko tilanne tällainen pääasiassa.

Allekirjoitukset